

Samen met alle nu levenden die wij aan U opdragen: hen met wie wij vreugde beleven en hen met wie wij zorgen hebben ... samen ook, God, met onze lieve doden, die wij uit handen hebben moeten geven en die wij voor U en elkaar gedenken ... en samen met alle geloofsgetuigen die onze gidsen zijn geweest op weg naar het land van uw belofte ...
En zo, verenigd met heel uw gemeente, al de uwen in hemel en op aarde loven, zegenen wij U naam en prijzen wij Uw trouw door hem en met hem, Jezus Christus onze Heer.

v. In verbondenheid met de kerk van alle tijden en plaatsen
bidden wij: **ONZE VADER** ...
(wij vormen een kring)

v. Wij reiken elkaar de hand en wensen elkaar de vrede van Christus.

(... volgen de uitdelingswoorden ...)

v. Brood dat leven geeft en wijn die het hart verheugt: in deze tekenen wil de Heer met ons zijn.
We gedenken zijn lijden en lopen vooruit op de maaltijd waar Hijzelf ons gastheer zal zijn.

- communie (= gemeenschap van brood en wijn)

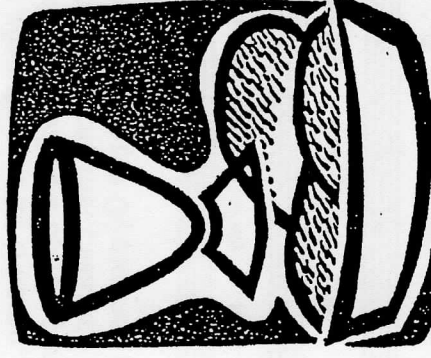
v. slotgebed

viering van de Maaltijd van de Heer

Dorpskerk, Blaricum

tafelgebed voor Advent

(in bewerkte vorm ontleend aan het Dienstboek, deel 1)

Wie dit tafelgebed mee kan bidden is van harte welkom
om brood en wijn te delen!

(deze orde van dienst, met het oog op hergebruik, graag in de
Voorhof achterlaten)

v. Omdat de Heer zijn tafel bereidt voor wie Hem belijden en liefhebben nodig ik u allen uit om deel te nemen aan deze viering en in te stemmen met de lofzegging van God.

v. De Heer zij met u,

a. **ZIJN GEEST IN ONS MIDDEN.**

v. Wij heffen ons hart op tot God.

v. **BRENGEN WIJ DANK AAN DE HEER, ONZE GOD.**

a. Hij is het waard onze dank te ontvangen.

Wij spreken wij onze lofzegging uit, omdat Gij ons met de woorden van profeten en evangelisten het zicht hebt geboden op een wereld vol van waarheid en vrede.

Gij hebt in ons bestaan verwachtingen gewekt: troost voor de treurenden, genezing voor hen die lijden, ontferming en vergeving voor allen die zich tot U keren.

Daarom, o God, met Maria die opgetogen van haar verwachting getuigd heeft, met Elisabeth en Zacharias, verwonderd over de weg die Gij met hen ging; verheffen ook wij onze stem:

1. Van - waar zijt Gij ge - ko - men,
 wij wis - ten niets van U.
 In on - ze stout - ste dro - men
 was God nooit hier en nu.
 Een nieu - we God zijt Gij
 die on - der ons wil wo - nen,
 zo ver weg, zo dicht - bij.

2. Gij zijt ons doorgegeven, een naam, een oud verhaal, uw woorden uitgeschreven in ied're mensentaal. Ons eigen levenslot met uw geluk verweven, Zo zijt Gij onze God.	3. Gij zijt in ons verloren, wij durven U niet aan, uw stem in onze oren, uw komst in ons bestaan. Een woord van vlees en bloed, een kind voor ons geboren, een mens die sterven moet.
---	---

v. Jezus heeft met zijn komst ons leven met Uw Naam verbonden. Hij heeft aan uw Rijk gestalte gegeven; zijn hart geopend voor vermoeide, machteloze mensen. Hij heeft de kleinen niet geminacht, de geringen niet vergeten.

(... volgen de instellingswoorden ...)

v. Samen spreken wij onze intentie uit:

a. **ZIJN DOOD GEDENKEN WIJ,**

ZIJN OPSTANDING BELIJDEN WIJ

ZIJN TOEKOMST VERWACHTEN WIJ, MARANATHA

v. Zo gedenken wij God, de Gekruisigde, Jezus Christus, de rechtvaardige, die Gij uit de dood hebt opgewekt.

Zend uw Heilige Geest over deze tekenen van brood en wijn en over heel onze gemeenschap; dat wij groeien de hoop op Uw toekomst.

Kom, Geest van God, maak on - ze har - ten
 o - pen, dat Christus bij ons woning vindt!